

Ders 11: Gösterici (Pointer) Kavramı

#####- (%99)

En son güncelleme: Wed, 30 Nov 2011 13:22:02 +0200

- [Giriş](#)
- [11.1 Değişken ve Bellek Adresi](#)
- [11.2 Gösterici Nedir?](#)
- [11.3 Gösterici Aritmetiği](#)
- [11.4 Gösterici ve Diziler arasındaki İlişki](#)
- [11.5 Fonksiyon Parametresi Olan Göstericiler](#)
- [11.6 Geri Dönüş Değeri Gösterici Olan Fonksiyonlar](#)
- [11.7 Fonksiyon Göstericileri](#)
- [11.8 NULL Gösterici](#)
- [11.9 void Tipindeki Gösterici](#)

Giriş

Hemen hemen bütün programlama dillerinin temelinde *gösterici* (pointer) veri tipi bulunmaktadır. Bir çok dil gösterici kullanım sunmamıştır veya çok sınırlı olarak sunmuştur. Fakat C Programlama Dili'nde göstericiler yoğun olarak kullanılır. Hatta gösterici kavramı bel kemiğidir. Kavranması biraz güç olan göstericiler için -latife yapıp- C kullanıcılarını "gösterici kullananlar ve kullanmayanlar" iki gruba ayırırlar da olmuştur. Özetle, bir C programcısı gösterici kavramını anlamadan C diline hakim olamaz.

Türkçe yazılan C kitaplarında *pointer* kelimesi yerine aşağıdaki ifadelerden biri karşılaşılabılır:

pointer = işaretçi = gösterici = gösterge

Anlatımda, *gösterici* terimini kullanacağız.

11.1 Değişken ve Bellek Adresi

Bilgisayarın ana belleği (RAM) sıralı kaydetme gözlemlerinden oluşmuştur. Her göze bir adres atanmıştır. Bu adreslerin değerleri 0 ile olduğu üst değere bağlı olarak değişebilir. Örneğin 1GB MB bir bellek, $1024 \times 1024 \times 1024 = 1073741824$ adet gözden oluşur. Değer bellekte işgal ettiği alanın bayt cinsinden uzunluğu `sizeof()` operatörüyle öğrenildiğini hatırlayın. (bkz: [Program 2.1](#)).

Bir programlama dilinde, belli bir tipte değişken tanımlanıp ve bir değer atandığında, o değişkene dört temel özellik eşlik eder:

1. değişkenin adı
2. değişkenin tipi
3. değişkenin sahip olduğu değer (içerik)
4. değişkenin bellekteki adresi

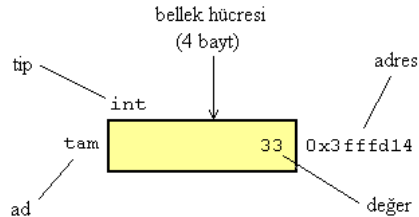
Örneğin tam adlı bir tamsayı değişkenini aşağıdaki gibi tanımladığımızı varsayalım:

```
int tam = 33;
```

Bu değişken için, `int` tipinde bellekte (genellikle herbiri 1 bayt olan 4 bayt büyüklüğünde) bir hücre ayrılır ve o hücreye 33 sayısı ikili sistemdeki karşılığı olan 4 baytlık (32 bitlik):

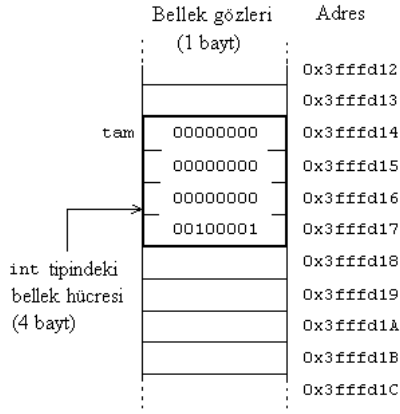
00000000 00000000 00000000 00100001

sayısı elektronik olarak yazılır. `tam` değişkenine ait dört temel özellik Şekil 11.1'deki gibi gösterilebilir:

Şekil 11.1: Bir değişkene eşlik eden dört temel özellik

Bellek adresleri genellikle onaltılık (hexadecimal) sayı sisteminde ifade edilir. `0x3fffd14` sayısı onluk (decimal) sayı sisteminde 67 karşılık gelir. Bunun anlamı, `tam` değişkeni, program çalıştığı sürece, bellekte 67108116 - 67108120 numaralı gözler arasındaki 4 baytlık edecek olmasıdır. Şekil 11.1'deki gösterim, basit ama anlaşılır bir tasvirdir. Gerçekte, `int` tipindeki `tam` değişkeninin bellekteki yerle (değeri) Şekil 11.2'de gösterildiği gibi olacaktır.

Şekil 11.2: tam adlı değişkenin bellekteki gerçek konumu ve ikilik düzendeki içeriği

Değişkenin saklı olduğu adres, & karakteri ile tanımlı *adres operatörü* ile öğrenilebilir. Bu operatör bir değişkenin önüne konursa, o değ ile değil adresi ile ilgileniliyor anlamına gelir. Aşağıdaki program parçasının:

```
int tam = 33;

printf("icerik: %d\n", tam);
printf("adres : %p\n", &tam);
```

çıktısı:

```
icerik: 33
adres : 3fffd14
```

şeklinde. Burada birinci satır *tam* değişkeninin içeriği, ikinci ise adresidir. Adres yazdırılırken %p tip belirleyicisinin kullanıldığına di

11.2 Gösterici Nedir?

Gösterici, bellek alanındaki bir gözün adresinin saklandığı değişkendir. Göstericilere veriler (yani değişkenlerin içeriği) değil de, o ve saklı olduğu hücrenin başlangıç adresleri atanır. Kısaca gösterici adres tutan bir değişkendir.

Bir gösterici, diğer değişkenler gibi, sayısal bir değişkendir. Bu sebeple kullanılmadan önce program içinde bildirilmelidir. Gösi değişkenler şöyle tanımlanır:

```
tip_adı *gösterici_adı;
```

Burada *tip_adı* herhangi bir C tip adı olabilir. Değişkenin önündeki * karakteri yönlendirme (indirection) operatörü olarak adlı değişkenin veri değil bir adres bilgisi tutacağını işaret eder. Örneğin:

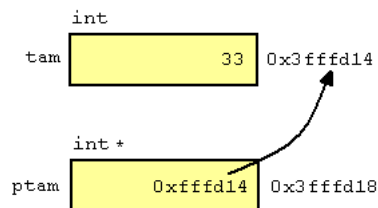
```
char *kr;           /* tek bir karakter için */
int *x;             /* bir tamsayı için */
float *deger, sonuc; /* deger gösterici tipinde, sonuc sıradan bir gerçel değ
```

Yukarıda bildirilen göstericilerden; *kr* bir karakterin, *x* bir tamsayının ve *deger* bir gerçel sayının bellekte saklı olduğu yerlerin adresler

Bir göstericiye, bir değişkenin adresini atamak için adres operatörünü kullanabiliriz. Örneğin tamsayı tipindeki *tam* adlı bir değişk gösterici olsun. Derleyicide, aşağıdaki gibi bir atama yapıldığında:

```
int *ptam, tam = 33;
.
.
.
ptam = &tam;
```

ptam göstericisinin *tam* değişkeninin saklandığı adresi tutacaktır. Bu durum Şekil 11.3'deki gibi tasvir edilir.

Şekil 11.3: Göstericinin bir değişkenin adresini göstermesi

Şekil 11.3'deki gösterimde, *ptam* göstericisinin içeriği *tam* değişkeninin içeriği (33) değil adresidir (0x3fffd14). Ayrıca, *ptam* değişkeni, bir hücrede saklandığına ve bu hücrenin *int* değil *int ** tipinde bir bölge olduğuna dikkat ediniz. Buraya kadar anlatılanlar, Pr özetlenmiştir.

Program 11.1: Bir değişkenin içeriğini ve adresini ekrana yazdırma

```
01: /* i0prg01.c: ilk gösterici programı */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: int main()
```

```

06: {
07:     int *ptam, tam = 33;
08:
09:     ptam = &tam;
10:
11:     printf("tam: icerik = %d\n", tam);
12:     printf("tam:  adres = %p\n", &tam);
13:     printf("tam:  adres = %p\n", ptam);
14:
15:     return 0;
16: }

```

7. satırda değişkenler bildirilmiştir. 9. satırdaki atama ile `tam` değişkeninin *adres*i, `ptam` göstericisine atanmıştır. Bu satırdan itibaren `tam` değişkeninin gösterir. 11. satırda `tam`'ın içeriği (33 sayısı), 12. ve 13. satırda `tam`'ın adresi, `%p` tip karakteri ile, ekrana yazdırılmıştır. incelendiğinde, `&tam` ve `ptam` içeriklerinin aynı anlamda olduğu görülür.

ÇIKTI

```

tam: icerik = 33
tam:  adres = 0x3fffd14
tam:  adres = 0x3fffd14

```

`tam` adlı değişkenin içeriğine `ptam` gösterici üzerinde de erişilebilir. Bunun için program içinde `ptam` değişkeninin önüne yönelendirme koymak yeterlidir. Yani `*ptam`, `tam` değişkeninin adresini değil içeriğini tutar. Buna göre:

```
*ptam = 44;
```

komutuyla, `ptam`'ın adresini tuttuğu hücreye 44 değeri atanır. Bu durum, Program 11.2'de gösterilmiştir.

Program 11.2: Bir değişkenin içeriğini ve adresini ekrana yazdırma

```

01: /* 10prg02.c: ikinci gösterici programı */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: int main()
06: {
07:     int *ptam, tam = 33;
08:
09:     ptam = &tam;    /* ptam -> tam */
10:
11:     printf("&tam = %p\n", &tam);
12:     printf("ptam = %p\n", ptam);
13:     printf("\n");
14:
15:     printf("tam = %d\n", tam);
16:     printf("*ptam = %d\n", *ptam);
17:     printf("\n");
18:
19:     *ptam = 44;    /* tam = 44 anlamında */
20:
21:     printf("tam = %d\n", tam);
22:     printf("*ptam = %d\n", *ptam);
23:
24:     return 0;
25: }

```

ÇIKTI

```

&tam = 0x3fffd14
ptam = 0x3fffd14

tam = 33
*ptam = 33

tam = 44
*ptam = 44

```

Özetle `ptam = &tam` atamasıyla:

- `*ptam` ve `tam`, `tam` adlı değişkenin içeriği ile ilgilidir.
- `ptam` ve `&tam`, `tam` adlı değişkenin adresi ile ilgilidir.
- * yönlendirme ve `&` adres operatörüdür.

11.3 Gösterici Aritmetiği

Göstericiler kullanılırken, bazen göstericinin gösterdiği adres taban alınıp, o adresten önceki veya sonraki adreslere erişilmesi istenebilir. Göstericiler üzerinde, aritmetik işlemlerin kullanılmasını gerektirir. Göstericiler üzerinde yalnızca toplama (+), çıkarma (-), bir arttırma (++) ve bir eksiltme (--) operatörleri işlemleri yapılabilir.

Aşağıdaki gibi üç tane gösterici bildirilmiş olsun:

```

char    *kar;
int      *tam;
double   *ger;

```

Bu göstericiler sırasıyla, bir karakter, bir tamsayı ve bir gerçel sayının bellekte saklanacağı adreslerini tutar. Herhangi bir anda, tuttukları adreslerle sırasıyla 10000 (0x2710), 20000 (0x4e20) ve 30000 (0x7530) olsun. Buna göre aşağıdaki atama işlemlerinin sonucu:

```

kar++;
tam++;
ger++;

```

olarak sırasıyla 10001 (0x2711), 20004 (0x4e24) ve 30008 (0x7538) olur. Bir göstericiye ekleme yapıldığında, o anda tuttuğu adres ile eklenen

toplanmaz. Böyle olsaydı, bu atamaların sonuçları sırasıyla 10001, 20001 ve 30001 olurdu. Gerçekte, göstericiye bir eklemek, göstericilerdeki veriden hemen sonraki verinin adresini hesaplamaktır.

Genel olarak, bir göstericiye n sayısını eklemek (veya çıkarmak), bellekte gösterdiği veriden sonra (veya önce) gelen n . elemanı hesaplamaktır. Buna göre aşağıdaki atamalar şöyle yorumlanır.

```
kar++;          /* kar = kar + sizeof(char) */
tam = tam + 5;  /* tam = tam + 5*sizeof(int) */
ger = ger - 3;  /* ger = ger - 3*sizeof(double) */
```

Program 11.3, bu bölümde anlatılanları özetlemektedir. İnceleyiniz.

Program 11.3: Gösterici aritmetiği

```
01: /* 10prg03.c: gösterici aritmetiği */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05:
06: int main()
07: {
08:     char *pk, k = 'a';
09:     int *pt, t = 22;
10:     double *pg, g = 5.5;
11:
12:     pk = &k;
13:     pt = &t;
14:     pg = &g;
15:
16:     printf("Önceki adresler: pk= %p pt= %p pg= %p \n", pk, pt, pg);
17:
18:     pk++;
19:     pt--;
20:     pg = pg + 10;
21:
22:     printf("Sonraki adresler: pk= %p pt= %p pg= %p \n", pk, pt, pg);
23:
24:     return 0;
25: }
```

ÇIKTI

```
Önceki adresler: pk= 0xbfbbe88f pt= 0xbfbbe888 pg= 0xbfbbe880
Sonraki adresler: pk= 0xbfbbe890 pt= 0xbfbbe884 pg= 0xbfbbe8d0
```

11.4 Gösterici ve Diziler Arasındaki İlişki

C dilinde göstericiler ve diziler arasında yakın bir ilişki vardır. Bir dizinin adı, dizinin ilk elemanının adresini saklayan bir göstericidir. dizinin herhangi bir elemanına gösterici ile de erişilebilir. Örneğin:

```
int kutle[5], *p, *q;
```

şeklinde bir bildirim yapılsın. Buna göre aşağıda yapılan atamalar geçerlidir:

```
p = &kutle[0]; /* birinci elemanın adresi p göstericisine atandı */
p = kutle;    /* birinci elemanın adresi p göstericisine atandı */
q = &kutle[4]; /* son elemanın adresi q göstericisine atandı */
```

İki satırdaki atamalar aynı anlamdadır. Dizi adı bir gösterici olduğu için, doğrudan aynı tipteki bir göstericiye atanabilir. Ayrıca olmak üzere,

```
kutle[i];
```

ile

```
*(p+i);
```

aynı anlamdadır. Bunun sebebi, p göstericisi $kutle$ dizisinin başlangıç adresini tutmuş olmasıdır. $p+i$ işlemi ile $i+1$. elemanın adresi, v bu adresteki değer hesaplanır.

NOT

Bir dizinin, i . elemanına erişmek için $*(p+i)$ işlemi yapılması zorunludur. Yani

```
*p+i; /* p nin gösterdiği değere (dizinin ilk elemanına) i sayısını ekle */
*(p+i); /* p nin gösterdiği adresten i blok ötedeki sayıyı hesapla */
```

anlamındadır. Çünkü, $*$ operatörü $+$ operatörüne göre işlem önceliğine sahiptir.

Program 11.4'de tanımlanan fonksiyon kendine parameter olarak gelen n elemanlı bir dizinin aritmetik ortalamasını hesaplar.

Program 11.4: Bir dizi ile gösterici arasındaki ilişki

```
01: /* 10prg04.c: gösterici dizi ilişkisi */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: double ortalama(double dizi[], int n);
06:
07: int main()
08: {
09: }
```

```

10: double a[5] = {1.1, 2.2, 3.3, 4.4, 5.5};
11: double o;
12:
13: o = ortalama(a,5);
14:
15: printf("Dizinin ortalaması = %lf\n",o);
16:
17: return 0;
18: }
19:
20: double ortalama(double dizi[], int n)
21: {
22:     double *p, t=0.0;
23:     int i;
24:
25:     p = dizi;    /* veya p = &dizi[0] */
26:
27:     for(i=0; i<n; i++)
28:         t += *(p+i);
29:
30:     return (t/n);
31: }

```

ÇIKTI

```
Dizinin ortalaması = 3.300000
```

20. - 31. satırda tanımlanan fonksiyon aşağıdaki gibi de yazılabilir:

```

double ortalama(double dizi[], int n)
{
    double *p, t=0.0;

    for(p=dizi; p < &dizi[n]; p++)
        t += *p;

    return (t/n);
}

```

Bu fonksiyonda, döngü sayacı için (i değişkeni) kullanılmayıp, döngü içinde dizinin başlangıç adresi p göstericisine atanmış ve koşul karşılaştırılması yapılmıştır. Bu durumda döngü, p'nin tuttuğu adresten başlar, ve p'nin adresi dizinin son elemanının adresinden (&dizi[n]) veya eşit olduğu sürece çevrim yinelenir.

11.5 Fonksiyon Parametresi Olan Göstericiler

C (ve C++) programlama dilinde fonksiyon parametreleri değer geçerek (pass by value) yada adres geçerek (pass by reference) olarak [Bölüm 8](#)'deki uygulamalarda fonksiyonlara parametreler değer geçerek taşınmıştır. Bu şekilde geçirilen parametreler, fonksiyon içersin bile, fonksiyon çağırıldıktan sonra bu değişim çağırılan yerdeki değerini değiştirmez. Fakat, bir parametre adres geçerek aktarılsa, fonksiyon değişimler geçirilen parametreyi etkiler. Adres geçerek aktarım, gösterici kullanmayı zorunlu kılar.

Örneğin, Program 11.5'de fonksiyonlara değer ve adres geçerek aktarımın nasıl yapılacağı gösterilmiştir.

Program 11.5: Bir değişkenin içeriğini ve adresini ekrana yazdırma

```

01: /* 10prg05.c: Değer geçerek ve adres geçerek aktarım */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: void f1(int );    /* iki fonksiyon */
06: void f2(int *);
07:
08: int main()
09: {
10:     int x = 55;
11:
12:     printf("x in degeri, \n");
13:     printf("Fonksiyonlar cagrilmadan once: %d\n", x);
14:
15:     /* f1 fonksiyonu cagrilliyor... */
16:     f1(x);
17:     printf("f1 cagirildikten sonra      : %d\n", x);
18:
19:
20:     /* f2 fonksiyonu cagrilliyor... */
21:     f2(&x);
22:     printf("f2 cagirildikten sonra      : %d\n", x);
23:
24:     return 0;
25: }
26:
27:
28: /* Değer geçerek aktarım */
29: void f1(int n){
30:     n = 66;
31:     printf("f1 fonksiyonu icinde      : %d\n", n);
32: }
33:
34: /* Adres geçerek aktarım */
35: void f2(int *n){
36:     *n = 77;
37:     printf("f2 fonksiyonu icinde      : %d\n", *n);
38: }

```

5. ve 6. satırlarda kendine geçilen parametrenin değerini alan f1 fonksiyonu ve parametrenin adresini alan f2 adlı iki fonksiyon örneği 11. satırdaki x değişkeni 16. ve 21. satırlarda, f1(x) ve f2(&x) fonksiyonlarına, sırasıyla değer ve adres geçerek aktarılmıştır. f1 için işlemi ile değişime uğramış, fakat çağırılma işleminin sonucunda, x'in değeri değişmemiştir. Ancak f2 içinde x'in (*n = 77 işlemi çağırıldıktan sonrada korunmuştur. Yani, adres geçerek yapılan aktarımda, f2'ye aktarılan değer değil adres olduğu için, yollanan x içinde değişikliğe uğrayacak ve bu değişim çağırıldığı 21. satırdan itibaren devam edecektir.

ÇIKTI

```
x in degeri,
Fonksiyonlar cagrilmadan once: 55
f1 fonksiyonu icinde      : 66
f1 cagirildiktan sonra    : 55
f2 fonksiyonu icinde      : 77
f2 cagirildiktan sonra    : 77
```

Program 11.6'da iki tamsayı değişkeninin nasıl takas (swap) edileceği gösterilmiştir. Bu işlemi C programlama dilinde, eğer değişkenle bildirilmemişse, gösterici kullanmadan bu işlemi yapmak imkansızdır.

Program 11.6: İki tamsayının birbiri ile takas edilmesi

```
01: /* 10prg06.c: iki sayının birbiri ile takas edilmesi */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: void takas(int *, int *);
06:
07: int main()
08: {
09:     int a, b;
10:
11:     a=22; b=33;
12:
13:     printf("takas oncesi : a=%d   b=%d\n",a,b);
14:
15:     takas(&a, &b);
16:
17:     printf("takas sonrası: a=%d   b=%d\n",a,b);
18:
19:
20:     return 0;
21: }
22:
23:
24: void takas(int *x, int *y)
25: {
26:     int z;
27:
28:     z = *x;
29:     *x = *y;
30:     *y = z;
31: }
```

ÇIKTI

```
takas oncesi : a=22   b=33
takas sonrası: a=33   b=22
```

11.6 Geri Dönüş Değeri Gösterici Olan Fonksiyonlar

Fonksiyonların geri dönüş değeri bir gösterici olabilir. Bu durumda fonksiyon bir değer değil adres döndürecek demektir.

Program 11.7'da önce bir dizinin indisleri, dizi değerleri ve dizi elemanlarının adresleri ekrana basılır. Daha sonra, maxAdr(); fonksiyon en büyük elemanın adresi döndürülür. Bu örnek program, göstericilerin gücünü çok zarif bir biçimde bize sunmaktadır. Lütfen inceleyin.

Program 11.7: Bir dizinin en büyük elemanın adresini öğrenmek

```
01: /* 10prg07.c: geri donus degeri gösterici olan fonksiyon */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: double* maxAdr(double a[], int boyut){
06:     double ebd = a[0];
07:     double *eba = &a[0];
08:     int i;
09:     for(i=1; i<boyut; i++){
10:         if(a[i]>ebd){
11:             ebd = a[i]; // en büyük deger
12:             eba = &a[i]; // en büyük adres
13:         }
14:     }
15:     return eba;
16: }
17:
18:
19: int main()
20: {
21:     double x[6] = {1.1, 3.3, 7.1, 5.4, 0.2, -1.5};
22:     double *p;
23:     int k;
24:     // indis, dizi ve adresini ekrana bas
25:     for(k=0; k<6; k++){
26:         printf("%d %1f %p\n", k, x[k], &x[k]);
27:     }
28:
29:     p = maxAdr(x,6);
30: }
```

```

31: printf("En büyük deger: %lf\n", *p);
32: printf("En büyük adres: %p \n", p);
33: printf("En büyük konum: %d \n", int(p-&x[0]));
34:
35: return 0;
36: }

```

Dizi elemanları 21. satırda belirlenir. Bu dizinin indisleri, değerleri ve adresleri 26. satırda ekrana basılmıştır. En büyük elemanın adresi `p = maxAdr(a,6);` ile `p` göstericisine atanmıştır. 5. satırda bildirilen `maxAdr()`; fonksiyonu, en büyük elemanın adresini hesaplayıp gönderir. Burada dikkat edilmesi gereken husus, fonksiyonun dönüş değerinin yerel `eba` göstericisi olmasıdır. `eba` göstericisi 12. satırda fonksiyon parametresi olan dizinin en büyük elemanın adresini tutmaktadır. Son olarak, fonksiyon çağırıldıktan sonra, `p` göstericisinin göttüğü adres ve dizinin birinci elemanına göre konumu (indisi) ekrana basılmıştır. Indis hesabı `int(p-&x[0])` işlemi ile yapılabilir. göstericinin göttüğü adres ile dizinin ilk elemanın adresi arasındaki farktır. Sonuç yine bir adres olduğu için tamsayı değeri elde etmesi kullanılmıştır. Netice itibarıyla bir fonksiyon ile üç şey aynı anda öğrenilmiş olur.

ÇIKTI

```

0 1.100000 0x7fff41b29ec0
1 3.300000 0x7fff41b29ec8
2 7.100000 0x7fff41b29ed0
3 5.400000 0x7fff41b29ed8
4 0.200000 0x7fff41b29ee0
5 -1.500000 0x7fff41b29ee8

En büyük deger: 7.100000
En büyük adres: 0x7fff41b29ed0
En büyük konum: 2

```

11.7 Fonksiyon Göstericileri

Fonksiyon göstericileri, gösterici (pointer) kavramının gücünü gösteren diğer bir uygulama alanıdır. Dizilerde olduğu gibi, fonksiyon aç göstericidir.

Fonksiyon betiğinin (kodlarının) bellekte bir adreste tutulduğu şeklinde düşünebiliriz. Fonksiyon göstericisi basit olarak fonksiyon adını bellek adresini tutan bir göstericidir. *Fonksiyon göstericileri sayesinde fonksiyonlar başka fonksiyonlara parametre olarak aktarılabilir.*

Fonksiyon adının bellekte yer işgal ettiği şöyle öğrenilebilir:

```

int f(int); /* fonksiyon bildirimi */
int (*pf)(int); /* fonksiyon göstericisi bildirimi */
pf = &f; /* f'nin adresini pf'ye ata! */

```

Program 11.8: Bir fonksiyonun 'adresini' iki yoldan öğrenme

```

01: /* 10prg08.c: Bir fonksiyonun 'adresini' öğrenme */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: int f(int n){
06:     int f=1, i;
07:     for(i=1; i<n; i++)
08:         f*=i;
09:     return f;
10: }
11:
12: int main()
13: {
14:     int (*pf)(int);
15:     pf = &f;
16:
17:     printf("Fonksiyonun adresi = %p\n", &f);
18:     printf("Fonksiyonun adresi = %p\n", pf);
19:
20:     return 0;
21: }

```

ÇIKTI

```

Fonksiyonun adresi = 0x4005b0
Fonksiyonun adresi = 0x4005b0

```

Aşağıdaki ikinci örnekte, bir fonksiyon diğer fonksiyona parametre olarak geçirilmiş ve sayısal türevi hesaplanmıştır. Türev hesaplanırken fark yaklaşımı (central difference approximation) yöntemi kullanılmıştır.

NOT

mfy yönteminde $f(x)$ fonksiyonunun (h küçük bir değer olmak üzere) Taylor açılımları şöyledir:

$$\begin{aligned}
 f(x+h) &= f(x) + h*f'(x) + \frac{h^2*f''(x)}{2!} + \frac{h^3*f'''(x)}{3!} + \dots \\
 f(x-h) &= f(x) - h*f'(x) + \frac{h^2*f''(x)}{2!} - \frac{h^3*f'''(x)}{3!} + \dots
 \end{aligned}$$

$$f(x+h) - f(x-h) = 2*h*f'(x) + O(h^3)$$

Burada $O(h^3)$ 'ü terimler ihmal edilirse birinci türev yaklaşık olarak:

$$f'(x) = [f(x+h) - f(x-h)] / 2h$$

formülü ile hesaplanır.

Program 11.9: Türev alan fonksiyon

```

01: /* 10prg09.c: Fonksiyon Göstericisi ile türev hesabı */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: double f(double);
06: double turev( double (*)(double), double);
07:
08: int main()
09: {
10:
11:     double x = 1.1;
12:
13:     printf("Fonksiyon x = %lf deki degeri = %lf\n", x, f(x));
14:     printf("Fonksiyon x = %lf deki turevi = %lf\n", x, turev(f, x) );
15:
16:     return 0;
17: }
18:
19:
20: // türevi hesaplanacak fonksiyon
21: double f(double x){
22:     return x*x*x - 2*x + 5.;
23: }
24: // sayısal türev alan fonksiyon
25: double turev( double (*fonk)(double x), double x){
26:     double h = 1.0e-3;
27:     return (fonk(x+h)-fonk(x-h)) / (2*h);
28: }

```

ÇIKTI

```

Fonksiyon x = 1.100000 deki degeri = 4.131000
Fonksiyon x = 1.100000 deki turevi = 1.630001

```

11.8 NULL Gösterici

Bir göstericinin bellekte herhangi bir adresi göstermesi, veya önceden göstermiş olduğu adres iptal edilmesi istemirse NULL sabiti kullanılarak derleyicide ASCII karakter tablosunun ilk karakteridir ve '\0' ile sembolize edilir.

```

int *ptr, a = 12;
.
.
ptr = &a; /* ptr bellekte a değişkenin saklandığı yeri gösteriyor */
.
.
ptr = NULL; /* ptr bellekte hiç bir hücreyi göstermiyor */
*ptr = 8 /* hata! NULL göstericinin gösterdiği yere bir değer atanamaz */

```

11.9 void Tipindeki Göstericiler

void göstericiler herhangi bir veri tipine ait olmayan göstericilerdir. Bu özelliğinden dolayı, void gösterici genel gösterici (generic pointer) olarak adlandırılır.

void göstericiler, void anahtar sözcüğü ile bildirilir. Örneğin:

```
void *adr;
```

gibi.

void göstericiler yalnızca adres saklamak için kullanılır. Bu yüzden diğer göstericiler arasında atama işlemlerinde kullanılabilir. Örneğin atamada derleyici bir uyarı veya hata mesajı vermez:

```

void *v;
char *c;
.
.
.
v = c; /* sorun yok !*/

```

Program 11.10'de void tipindeki bir göstericinin, program içinde, farklı tipteki verileri nasıl göstereceği ve kullanılacağı örneklenmiştir

Program 11.10: void gösterici ile farklı tipteki verileri gösterme

```

01: /* 10prg10.c: void gosterici (generic pointer) uygulaması */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: int main()
06: {
07:     char kar = 'a';
08:     int tam = 66;
09:     double ger = 1.2;
10:     void *veri;
11:
12:     veri = &kar;
13:     printf("veri -> kar: veri %c karakter degerini gosteriyor\n", *(char *) veri);
14:
15:     veri = &tam;
16:     printf("veri -> tam: simdi veri %d tamsayi degerini gosteriyor\n", *(int *) veri);
17:

```



```
18: veri = &ger;  
19: printf("veri -> ger: simdi de veri %lf gercel sayi degerini gosteriyor\n", *(double *) veri);  
20:  
21: return 0;  
22: }  
23:  
24:
```

ÇIKTI

```
veri -> kar: veri a karakter degerini gosteriyor  
veri -> tam: simdi veri 66 tamsayi degerini gosteriyor  
veri -> ger: simdi de veri 1.200000 gercel sayi degerini gosteriyor
```

Benzer olarak, fonksiyon parameterlerinin kopyalanması sırasında da bu türden atama işlemleri kullanılabilir. Uygulamada, tipten 1 işlemlerinin yapıldığı fonksiyonlarda, parametre değişkeni olarak void göstericiler kullanılır. Örneğin

```
void free (void *p)  
{  
    .  
    .  
    .  
}
```

Parametresi void *p olan free fonksiyonu, herhangi türden gösterici ile çağrılabilir.